

NUMERUL 15 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE CĂREI LUNI
SI SE PLATESC TOT D'A-UNA INAINTE

IN București LA CASA ADMINISTRAȚIEI
DIN Județe și Streinătate PRIN MANDATE
POȘTALE
UN AN ÎN TARĂ 30 LEI; ÎN STREINĂTATE 50 LEI
ŞASE LUNI... 15 » » 25 »
TREI LUNI... 8 » » 13 »

Un numer în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

ADMINISTRATIA

PASAGIU BÂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

POLITICĂ ȘI ARTĂ

Am arătat în numărul trecut că desgustul de politică e un strigăt național al artiștilor-zariști. Azi îmi rămîne să arăt, că aşa cum se face la noi în țară politică, e cu neputință ca ea să nu distrugă în naturile alese dragostea de dînsa.

Noua direcție a *Adevărului literar* s'a pronunțat de atâtia ori în ceea ce arăta, tendențioase, incit nu ar mai fi nevoie să ne justificăm desluzia de politică și de politician. Este săiu lucruri, pentru cine a urmărit seria articolelor noastre asupra tendințelor în artă, că noi nu facem artă pentru a giidă simțurile tocite ale ghifituitilor, și că subordonăm arta chestiunilor sociale. Nu ar mai fi, deci, nevoie de explicații și, în tot cazul, nu noi ar trebui să fim acuzați că ne dedăm la artistism de jucărie.

Trebue însă să facem deosebire între politica mare, politica de idei, politica de clasă, care e un mijloc de cultură și de transformare socială, și între meschinăria desgustoare ce se numește *politica* la partidele burgezești.

Să ne explicăm.

Socialiștii organizează muncitorimea într'un partid de clasă, partid conscient și de mizeriile lui și de rolul pe care trebuie să-l joace în mersul evolutiv al omeneirii. Se fac jertfe enorme, se întreprind campanii uriașe, se chiamă la viață o lume nouă, care pînă eră a fost cu desăvirsire nesocotită și umilită.

Pentru noi cări suntem și socialisti și iubitorii de artă, natural că deșteptarea aceasta a uriașului populaș ne dă miș și miș de subiecte artistice.

Și lucrul e natural. Făcind critica organizației actuale a Societăței, socialistul arată tabloul sfîrșitor al mizeriei celor mulți, el scoate din viață 'ntunecată a poporului obijduit subiectul unor nesfîrșite drame ale săraciei, drame oribile, pe lîngă careasasinatele convenționale din repertoarul melodramatic râmîn niște palide maimuțări.

Pe de altă parte, socialismul nu are numai o parte negativă. Criticind ordinea de azi, — dezordinea smintită a burghezimel, — el arată înțocro merge lumea, înțocro ne duce în mod fatal mersul istoric. Atunci, întrînd în partea pozitivă a acestel doctrine, vedem priveliști de o frumusețe cum nici cînd nu se mai arătară.

Dintr-o societate intemeiată pe exploatare nemiloasă, pe nedreptăți, pe jafuri, pe triumful banului murdar, se arată că va ești o lume în care pentru 'ntîia oară dreptatea va fi o realitate.

Și lupta aceasta a noastră a socialistilor se chiamă, în limbajul cunun, *politica*.

Firește, a fi desgustat de o asemenea politică ar fi nu numai o gresală, nu numai un plinset de poet melancolic de contrabandă, dar un non sens pentru noi, tăgăduirea întregiei noastre activități.

Credem, din potrivă, că dacă direcția noastră are vre-un rost, e tocmai faptul că vom să facem *prin artă*, — așa cum ne ajută puterile, — aceea ce facem prin politică.

Capodopere nu putem face, — pentru că astănu sună să date tuturora. Atunci ce? Pentru că să umplem și noi cinci-spre-zece coloane de bragă melancolică? Pentru că să ne lăudăm că am ajutat culturație națională? Pentru că să trecem la posteritate alături cu toți mărunteii literaturi?

Slava Domnului, sint atitea reviste care nu urmăresc decit gloria și cîstigul redactorilor, sint atitea publicații menite să sature stomacul și trufia celor ce le dă la lumină, — incit n'ar mai fi nevoie de munca noastră și ne-am putea perfect confundă în taberele cele-lalte.

ADEVĂRUL

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

PASAGIU BÂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

REDACȚIA

PASAGIU BÂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

EPIGRAME

Lui G. C...

De zmeul tău din ritornelle
Vuind ca și o moară,
S'a cătat admiratorii,
Si tu i-ai tras pe sfără.

Unul senator sportmann

După o lungă reverie,
Gîndind la căl, te uîși la urnă,
Si tot vîzind'o nemîscată
Li strigă exasperat: di! urnă...

Nadir.

SOBOLANI

— DIN POVESTIRILE UNUI SCEPTIC —

Scriu această poveste adevărată pentru acei cări trăiesc, sau și trăit cînd-va, mai departe de jumătate în mansarde.

Cerul este o vecinătate plăcută; și vă încredeți că, lăsând de-o parte săracia, dar trebuie să aibă o fire poetică pentru a locui aproape de stele.

Sint șapte ani de-atunci și mi se pare că fost ieri...

E ciudat: cind ne-amintim nenorocirile, distanta vremii se restringe.

Azi m'am coborât pe pămînt; trăiesc într-o cameră mai îngrădită, mă învecinez cu oamenii; dar nu rare ori simt nostalgiile de etajul al V-lea.

Si aici e locul să recunoascem o destul de grosolană: tot c-o-a fost odinioară durere, amărăciune, decepție, cind imbracă frumoasa purpură a amintirii ne par mai atrăgătoare de cît fericiile reale. Trecutul dă lucrurilor dispărute un aspect poetic; e un mare artist!

Imi inchiriasem o mansardă și plătesem chiria pe două luni înainte. Această onestitate anticipată uimi pe proprietăreasă, — o femeie în vîrstă, care avea idei foarte pesimiste asupra studentilor și militarilor.

Mansarda nu fusese locuită de mult; păstra un miroz greu, ca și cum întrînsa ar fi zăcut multă vreme un bolnav. Unghierele se aflau sub spălnică păiajilor, iar pe pinzele lor subțiri erau risipite legioane întregi de muște.

Si eșu veneam să locuiesc într-un loc altitor cald și victime...

La cătă perversitate te face să asisti cele mai neînsemnată insecte!... Un păiajen care întinde o cursă atât de delicată, atât de fină, pentru a ucide o altă flină, nu și impresionează sensibilitatea ca și luptele existenței din societatea omenească?...

După ce m'înșez cărtile pe cîteva polițe de lenj, mă lăsă molat pe o canapea veche. Venea de departe zgromotul imens al orașului. Era un vuîet confuz, — un amestec de milioane de șoapte, de plingeri, de vorbe, de tropote de trăsuri, de tramvai, de pași, de șipete, avînd, tot la un loc, sonoritatea unui suspir monstru.

Si înserase.

Prin fereastra deschisă, — un ochi mic de geam, — străbatea umbra sfioasă a serii, și da singurătate mele farmecul unei uflări de venuri. În aînăre visurilor mi se părea că sună înălțime ameteioare, și vorbec stelelor.

Era o clipă de dumîzecă magie a suflarei lui pentru a înlocui realitatea cu un vis! ... de brutale sint cîte o dată aspectele existenței noastre obișnuite, și atît de dureri ne rănesc simțurile, în cît e o netăgăduitate fericire a ști să vîzuzzi, în grabă momentelor, seninul tău de taceră, de extaz, de uitare...

Un zgromot...

Aprind lumina... Alt zgromot, — o goană de pași mărunți!...

E cine-va cu mine?... Vechia mea frică din copilarie mă scutură din creștet pină în tâlpă. E o surprindere, ce se repetă din vreme în vreme, a uritului, a spaimei de a fi singur.

Dar aștept.

Ce frumoase erau visurile mele! Un zgromot, un fior le risipise. Un nimic este în stare să hotărască în firea noastră dureri și fericiri, pe care n'ar putea să ni le dea o vîță întreagă.

Iarăși zgromot! Intorc capul spre partea de unde venea și zăresc două capete de sobolan, ieșite din ascunzătorile lor. Si ochii lor exprimă o nelinchipită dorință de a se plimba prin odale.

In cîsa unui tigru mi-ar fi fost mai puțin, de cît lingă un sobolan.

Curios lueru!... Am citit adeseori în confruntare unor fricosi și visători că sobolani și grizerii, le-ăi turbură adeseori linistește singu-

S'a inteleas acum, care e politica noastră? S'a inteleas pentru ce ne habem joc de artă spălăcă și de sentimentalism necurat al grașilor și supra-ingrășaților sensitivi ai burgeziei?

Nu politica in sine ne desgusta, ci politica lor, politica odioasă, de care om vorbi în numărul viitor, — cind vom arăta cum toți adevărății artiști trebuie să fugă de ea!

ANTON BACALBAȘA.

Numărul viitor al Adevărului literar va apărea Joi, din cauza sărbătorilor de Simbă, Dumînică și Luni și pentru a nu lipsi pe cîitorii de un număr.

Numărul acesta va fi special pentru Crăciun, cu un material bogat și cu ilustrații datorite D-lui Hlavsa.

GALERIA NELITERARĂ

Anastasie Stolojan.

D. Anastase Stolojan este cel mai potrivit lăbit cu care se poate incepe galeria neliterară.

E un creștin grav, gras și greu.

S'a născut în zodia norocului și este autorul proverbului: «mai bine un dram de noroc decit un car de minte». Si cu toate astea, nu se poate zice că nu minte cu succes. Dovadă apărăjă.

E de alt-fel un om foarte înstăruit: are o bibliotecă vastă, pe care era aproape să-nceapă o cete.

Concurrent înlocuit al lui Creangă, care l-a plagiat pe *Nafta-Lina*, roman în un milion de volume, schimbându-i titlul în *Tatu-Lina*.

Foarte neacăjt pe *Pliniu*, care l-a spus într-o zi că *Latifundia perdiște Italiam*, — și vorba lui *Pliniu* s-a plinit: latifundiul l-a făcut-o lată mai zilele trecute.

E tipul cel mai desăvîrșit al plusvaloarei plăgiate de pe spinarea țărănilor.

Acum în urmă, după ce și-a săturat toate poftele, i-a venit gustul fizichii să pozeze în Mezena, în incurajator al artiștilor: costă așa de estiu toată daravera asta! Unde puță că astă lăi dă peste burta înverzită un lustru modern, — un lustru căruia îi se potrivește de minune versuriile D-lui A. Vlahuță:

Si domnul grav, plin de afaceri, te vor întreba discret
«Cam ce sumă să cîștige cu-a lui versuri un poet».

Klaps.

IN NORI DE FUM

Ajunsă-i vara la sfîrșit
Si dă 'n apus de soare-acum:
Se-neacă satul liniștit
În nori de fum.

Si de departe, de la schit,
Bătăi de toacă, picături
De note grele, aiurit
Mor în păduri.

Rămîn pe ginduri; și se-ncheagă
Din nou povestea moartă-acum:
Plutește-adinc o lume-ntrreagă
În nori de fum.

Din fundul vieții aiurit
Cad note grele, tînguiră—
Si-mi luminează 'n asfintit
Triste-amintiri.

Atite lumî moarte 'n napoii
Prind iar în gind să mi se poarte—
Si-mi trece'n dolii trist convoiu:
Ituzii moarte...

Lăsați sa uit... A fost odată—
Si-i toamna-acum, tîrziu 'n-acum:
Si ideal și lumea toată
Îs nori de fum.

COREȘI.

UN PLAGIAT ENORM

In numărul viitor vom publica pe două coloane un plagiul de mare senzație, al cărui autor e D. B. P. Hasdeu, ilustrul nostru academician spiritist. Avem înaintea noastră amindouă texte, și suntem uimîni de acest nou scandal.

COȘBUCHISMUL LUI ASCANIO

Domnul Dumitru Constantin Olănescu-Ascanio, membru Academiei noastre, a publicat în No. 3 al *Convorbirilor literare*, din anul 1889, o comedie a D-sale: *Primul bal*; aceeași comedie a fost publicată în volumul *Teatrul* pe care D. Olănescu și l-a publicat singur) în anul 1893, și aceeași comedie s-a jucat pe scena Teatrului Național în cursul acestei luni Decembrie. După reprezentație mi-a fost dat să vorbesc de lucrarea D-lui Olănescu, și nu m'am putut opri de a-mi arăta satisfacția pe care am simțit-o în fața minunatelor lucrări a cunoștețului scriitor. Spuneam atunci, vorbind de observațile, de stilul, de limba întrebuințată în piesă... că «ău darul de a face din *Primul bal* o lucrare literară de o însemnată valoare, nu au însă tot astfel putere de a face o lucrare dramatică de un interes oare-care.» Era dar pusă în discuție numai lucrarea pur literară, numai opera academicianului, opera care se impunea prin autor și ea însăși. Si laudele nu l-ău fost precupești, toți cări se ocupă de mișcarea literatură dramatică la noi, au constatat că *Primul bal*, e un bun pas pe această cale.

Mi-a fost dat însă tot mie, care am lăsat pe D. Olănescu, să-mi așezi mai amintiri că am simțit cam aceeași satisfacție mai anii trecuți, cind l-a reprezentat de la *Burgtheater* din Viena am ascultat o comedie a unui celebru autor neamț *Ludovic Fulda* care punea în lucrarea sa *Unter vier Augen* (Intre patru ochi) tot aceeași cantitate de observații fine, care întrebuințase pentru comedie lui același stil elegant, aceeași limbă curată. Mă rog, nici că se putea alt-fel, în piesa neamțului persoanele sint: un doctor, un profesor universitar, care are o nevastă deșteaptă, care mai are un prieten baron, și de, între asa persoane simândicoase nici că încăpea alt-fel de dialoguri, nici altă limbă. Si mi-am adus aminte, iarăși că persoanele din piesa D-lui Olă

rătaților. Înțeleg greerii, — aceștia sunt niște soliști monotonii, dar plăcuți în timpul ierniei. Ce atrage însă pe șobolanii în intimitatea acestor oameni? Să fie bibliotecile?

În adever, pe cind mă retrăsesem în pragul ușei, șobolanii se repeziră către un colț al odăii unde aruncasem o grămadă de cărți mai vechi. Marginile unui volum cu scoarțe galbene, purtând în frunte numele lui *Racine*, începură să fi devorate.

O... poeții iată gloria voastră!...

Infricoșat, coborii scăra, cu gîndul de-a mă plinge proprietățisei de violarea domiciliului.

Fusei foarte mirat cind proprietărea rusecă a hohot, asigurându-mă că atunci să stat și altii cu aceste animale; cu alte vorbe că sunt niște șobolani familiari și prietenosi.

Cu toate acestea, cerui banii înapoiai, hotărindu-mă ca a doua zi să mă mut. Apoi, fără să știu unde, porniș pe stradă.

Un moment imi veni poftă să fac și eu haza de nemocirea mea ridiculă.

Mi-ai fost însă pesta putință să mă reintore în mansardă. Să hoțări să nu dorm toată noaptea.

Întră într-o cafenea. Era lume puțină. Servitorii aveau un aier somnoroș și obosit.

Cerui o cafea și un jurnal.

Afără, lumea se plimbă veselă și zgomoitoasă.

Aproape mașinal imi aruncă ochii pe o coloană a ziarului și citi: «Tinărul X, în vîrstă de șapte-spre-zece ani, să sinucis feri noapte, în odaia sa din stradă... Pe masa de lucru s'a găsit o scrisoare din care reiese că această desperare o scrisoare din care reiese că această des-

perare fusese hotărâtă de niște crude deziluzii de iubire».

Risul proprietăresei imi veni în minte: sunase ciudat risul acela!...

Să te sinucizi la șapte-spre-zece ani din cauza unor «deziluzii de iubire», nu este tot atât de laș ca fuga mea din mansardă de frica șobolaniilor?

Și în sensul acesta am filosofat nu știu cite ore.

De atunci, — bună mei tovarăși de săracie și de suferință, — m'am obișnuit cu șobolani și cu deceptiile!...

Traian Demetrescu.

NOAPTEA....

Sub noaptea prăfuită cu pulbere de stele, Cind razele de lună prin codri se resfring, Cind somnul te alină de sgomot și de rele. Să veghești! sănii cel se iubește și pling; Nu știu ce farmec cade pe lucruri și ființe: O soaptă printre frunze și parcă un suspiu, Mai vînă s'aprinde în suflet iluzii și credințe, Să murmură fințințe de vrăjă și mai plin... Un nesfîrșit de tâine și într-un colț de umbră, Lătratul unui căine și parcă mai bizar, Să mai adine te mișcă o cugetare sumbră, iar plinul dacă și curge din ochi, și mai amar... Nu știu de ce și stolju de amintiri zburăte Se reîntorc, ca pasări prîbezile din exil, Să îl readuc aminte de vremile iute, De zilele albastre, din vîrstă de copii... O voce de femeie e-o muzică din vîse, O sarutare lungă și cel mai dulce foc, Iar brațele jubilei te a trag deschisă îl pe o naștere din visuri de noroc... Reflexul de lunjă de raze, cu ritmuri de scînte, Iar viața și se pare mai stranie problema, Mai lenșe obînă sub crengile de leiu... Clavirul cu reversă din clapelă sonore O plăcere de-amonică cu sunet dureros, Se stinge ca un frește de melancolici ore Pe cind se simți departe de-un ideal frumos!...

Ce farmec are noaptea? m'am întrebăt uimite... Răspunde-i, voi, ce'n noapte atât plins sau atât iubit!

Tradem.

CALENDARUL SPANACULUI PE ANUL ORI-CARE

D. Ignat Haimann este un mare bărbat, care joacă în Istoria literaturii române un rol mare, un rol de prim-amorez-comic.

Dumneavoastră ați auzit că și mine, că sunt în lumea astăzi antreprenor de pompe funebre, de tulumbe pneumatice, de fabrici de vax, etc. Adicătelea, de ce n'ar fi și antreprenor de literatură? Într-o jară eminamente agricolă, spanacul trebuie să crească mindri și frumos, — că de-aia a lăsat statu spanac!

DIN NOTITELE UNUI

OBSERVATOR IPOCONDRIC

(FOILETON SOCIAL)

VIII

Inainte de a vorbi despre pătura cultă socialistă voii să rezum cele zise în foiletonul precedent, de care ce locul nu mă-a permis să o scriu.

Am văzut, că toate florile vieții noastre politice și sociale, — cu acel parfum, bătător la nas, specific și național, ce poate să asfixiez pe orii proaspăt, — ați trebuit să răsări necesariment pe «pămîntul nostru strămoșesc» sub influența condițiunilor de trai, impus nouă de către burghezimea europeană, prin distrugerea alcătuirii «băstineașii».

Cu această distrugere, împreună cu dispariția giubelelor și a antereelor, a ajuns la cîrma corăbiei noastre naționale o mină de coameni noui care ar trebui să formeze simburile burgheziei pămîntene, dar care n'a știut, n'a vrut și n'a putut să organizeze producția noastră pe bazele capitaliste.

Aș-fel s'inaugură la noi o stare socială, analogă cu ceea ce se cunoaște în sociologie sub numele de «faza de acumulare primițivă a bogăților» și ce se caracterizează prin niște crimi și despăeri ingrozitoare, despre care nimici în Europa apuseană modernă nu poate avea nicăi o închipuire (afară de acel, se înțelege, care și auv sericit ocazia să cunoască de aproape «actiunea civilizațoare» a Europei) în Africa centrală și în alte colonii, ocuite de «sălbăticie...»). În jurul izvorului de

și crește, slavă Domnului!

Haimanul român, de profesie librăru și cultivator de spanac literar (pentru infloarea literaturăi) nu pentru *parăs*, — a scos și un calendar, cu dovdă că *xilografia* se complice cu chronologia.

Calendarul astăzi, — *Calendarul Bucureștilor*, — cîcă e «ilustrat cu portretele oamenilor vestini, români și străini, vederi, etc.»

Foarte bine. Dar, cind îl deschizi, Calendarul îți arată pe Frosa Popescu și pe Ion I. Livescu. Mă rog, care-i vedere și care-i portret de om vestit? Să fie Coana Frosa vedere. Calendarul nu mai e de actualitate; să fie Livescu om vestit, se spunea Th. M. Stoenescu.

A propos de Th. M. Stoenescu. Directorul *Industriașul literar* să apucă să îngreje pe bietul Traian Demetrescu al nostru.

Bine, nene Tudorache, ce avuiesei cu Traianică? Nu-i el destul de melancolic, destul de sensitiv, de impresionist, de sensibil, de găles? Ce zor ai să-l mai lazu? Să cum încă! Să-i spui că a intrecut pe Eminescu, pe care găsești ocazia să-l înjură.

La dreptul vorbind, Haimann e de vină. El vrea să facă și calendar, să-l facă și eficiență... fugă la Th. M. Stoenescu, fugă la Livescu, fugă la «portretele ilustre» și «vederile» mioape, — ca să iasă sfântul.

Dacă-i vorba, și sun și eftin nu se poate. Cine face calendar cu Th. M. S. și cu I. L. trebuie să-l facă prost. Nu cumva bătinu-du-si cîne-vă joc de Eminescu poate să fie și deștept? Bietul poet mort! Adică dacă n'a știut să rimete iubit cu *jerici*, *mincat* cu *apucat* și *mămpac* cu *spanac*, — el e mai neînnemnat de cit oră ce colaborator al lui Haimann.

Sunt curioși oamenii astia, zău astă. Îi lașă să trăiască, nu vrei să te ocupă de ei și de operele lor, și-e nu știu cum să arăji cîte de spanachidiferi sunt, — iar ei nu vor să se astimpere. Moti! ca proasta, să facă zbînguri, să se agațe de Eminescu, să zică adică că țara e ingrăță cu dinșii...

O, spanac, spanac! Cite crime se comite la umbra tal!

KIND.

LA LUCRU, POETI!

Am ajuns la convingerea că, în lumea astăzi de mizerii și de prostie multiformă, singura satisfacție pe care o poate avea un jună român plin de viitor și de speranță, este să toarne la versuri, cind n'are altceva de lucru.

Dracu nu face minăstînă, și nici un tinăr cu inima rănită de săgeata gloriei nu o să se apuce de zidit școlii. Astea sunt ocupati cări nu pot conveni unor susflete verzi, cu singe verde, cu burtă-verde, cu mațe pretrite...

Incaltea versurile, și dacă nu sunt bune, tot aș cercul lor în care-si produc efectul. Versurile, Domnilor, sint copii făcuți cu mină, versurile sunt ca laptele dulce: pe unii îl constipă, pe alții îl... destipă.

Uitați-vă la tinărul Iosigre. A făcut niște poizete, de mi-am crăpat mie obrajii de rușine cind le-am citit. Cu toate astea, să cărăgioase cum le-am citit, ele au făcut să crape un drac. Mi se spune că jună ființă careea a fost dedicat, le-a citit în manuscris, și n'a putut să esclame decit: «mamărie, imi crăpă corsajul», — și mereu să dreptă la inimă.

Ce vrei? Damuzelă crescută la pansion! Damuzelă care știe să compărtămească la un cu de lubire, — că doar de aia a nyățăt la pansion cum să primească stilul epistolilor zvîrlit cu piatra peste uluie!

Prin urmare, în materie de versuri nu se șcapă bun oră rău într-un mod general. Sint poezii admirabile cări nu fac două parale, dacă nu și *ahtul lor*, — și sint versurișoare din cea mai autentică familie a spanacului, dar care aș un efect mai teribil ca antipirina asupra nevrăgilor, ca zeama de varză asupra mahmurelelor. E chestie de fason și de constituție.

Cind dar astfel sănătă lucrurile, eu cred că e o adevărată tortură să necăjești pe bietii bătăi cu *studierea* poeziei.

Maț intuții, să spus de atea oră și s'a dovedit negru pe alb, că poeții se nasc, nu se fac, — întocmai cum se năște cineva bălită ori pistuță. Poezia e un dar dum-

nezească, care cade din cer, ca un suvenir de pasare. Nu cumva poeții ați să se supuie la unicenie, ca fierarii ori ca strungări? Atunci, să dai dracului de inspirație.

Deci, ești mi-am lăsat sarcina să faciliteză misiunea poetilor români, acești soldați ai eternului Parnas, procurind-le căi înai multe mijloace pentru a îmbogăti ogorul neamului nostru.

Ce-i mai greu în poezie? Nu-i aşă că rimă? Iată prin urmare, cite-va rime:

. gutui
. adincă
. sătul
. încă!...
. pustiū
. durere
. bragăgi
. mistere!

Cred că rimele astăzi, slavă Domnului, sunt destul de bogate, destul de triste și destul de vesele.

Cine va turnă pe ele cea mai strănică poezie, va primi ca premiu, — cu totul gratuit și franco la domiciliu, — nouă volum *Salire poporană române*, adunat de S. Fl. Marian, membru al Academiei române (un volum de 380 de pagini, care costă 4 lei).

Să nu se mire nimănii de dârnicia noastră. Posedăm la redacție o sumă de volume pe care ni le trimitem autorilor și editorilor, pentru reclamă. Prin urmare, aveam de unde să — ca dintrul altuia.

Poeți, muncitori! Premiu vă suride.

P. AR. NAS.

ȘTIRI LITERARE

Din curiozitatele vremii.

A apărut de sub tipar *Una-Alta*, anecdote de N. Baicoyan. Pe contra-pagina acestei interesante opere, citim:

De același autor:

Arta de a conduce trupele
Cite-va suspine
Un capitol de strategie
Memoriile unui măgar
Catehismul soldatului
Estras din Monitorul Oastei

Cine dracu a făcut potriveala astăzi?

Se spune că simpaticul nostru academician, D. D. Olănescu-Ascanio, descoarțind tocmai acuma că lucrarea *D-sale Primul Bal*, a plagiată din nemțește, a luat o nobilă hotărîre: D-za va da săracilor din Capitală plusul de 5 la sută pe care la 'ncasat de la cassa Teatrului ca pentru o lucrare originală.

Se știe că pentru lucrări originale Teatrul dă 10 la sută din rețeta serială, iar pentru traduceri numai 5 la sută. Felicităm pe D. Ascanio pentru generoasa și justă D-sale donație, care... e numai în imaginația noastră.

In atelierele aceleași tipografii, — editura Graeve, — se tipărește ediția a cincea din *Moș Teacă*.

De anul nou apar două bucați muzicale (pentru piano și voce) *Serenada lui Moș Teacă și Strîbă lui Moș Teacă*, de unul din muzicanții noștri cei mai

unui călător străin să definească pătura cultă română cu distihul:

Les hommes sans honneur,
Les femmes sans pudeur... (2)

«Tinăra, dar putreda noastră burghezie» intrușează, astfel, toate vițurile unei societăți în decădere și toate sellătăcile barbariei; ea a vestit chiar înaintea de a înflori...

Dacă cei mai destăpăti din această pătăru păredă, — spăriindu-se la lumina idealurilor măreț ale Europei viitoare de mizerie lor proprie morală și pentru a o justifica, — fac paradă de pesimism; apoi ei, de sigur, găsesc un teren foarte prielnic, — pregătit admirabil de condițiunile sociale, pe care m'am silit să le lămușesc, — în multimea celor descreveră și becnică, în a căror țeară deșertă nu-i odată nu s'a agitat vre-o idee, în a căror conștiință adormită nu-i odată nu s'a născut vre-o umbră de rușine să remușcă și sări cu toate aceste ișii însușesc perfect gesticulația cinică a purceilor hamfestăzi!

Acestia sunt stipii neclintiți ai «bunei ordini și ai păcii sociale», idealurile omenirii nu-i pot atinge, ei nu le pot concepe măcar, sunt la adăpost de molipsire de oră cei subversive.

2) Am citit o protestație patriotică contra acestor definiții. Însă într-o căstie să nu-i fost sincer, vroindu-apăra cu oră cei preț pătura noastră burghezie și deținătorii săi de la vîrfuri de știri, — apoi ei, naiv, crezînd că aceste cuvinte se pot resfinge asupra adveratului popor român, pe care călătorul său menționează nu l'a putut observa. Dacă în cursul acestor foiletoane ești am vorbit mai mult de «partea bărbătească», apoi asta nu iasem să mă putea să adue sute de ilustrații prea bine documentate pentru dovada deșertăciuni și destrăbătări bestiale a șa zise «femei române», ca să vă conving de perfectul adverat al acestui distih.

Iată că se zică, că și greu de a se înțelege pentru a lucra comună în cheltuirea și economice. Nimeni nu va înțindea, d.e., să tagăduiască necesitatea respinderei culturale în adincimile poporului. Însă sănătății și se găsesc la șa cîteva cîteva române, ca să vă conving de perfectul adverat al acestui distih.

CUM SE PLAGIAZĂ

De la înființarea primei proprietăți, încă de cînd primul om a fost stăpîn pe ceva, s'a înființat în lume hoția.

Popoarele cele mai vechi au cunoscut această instituție, care în decursul seacurilor a ajuns apanajul nobiliștei și al clerului.

Mulți autori afirmă că înțisul fură datează de la simpateticul Adam, care, contrar stipulațiunilor precise ale legii silvice, și-a apropiat un măr din copacul pe care era scris «*intrarea opriță, tulos o bemenet*». Și, cum un fură atrage altul, deliciențul a fost nevoie să-și înșuască apoi prin efracțiune o frunză de vie, spre a-și acoperi infracțiunea ce săvîrșise.

De alt-fel, mitologia ne arată o mulțime de bărbați și dame marcante, care au recurs la asemenea procedeuri într-un timp când Văcărești nu se înființaseră. Paris n'a furat pe frumoasa Elena? Prometeu n'a furat focul sfînt? Marte n'a înhățat pe Venus? Insuși te-

ribilul Jupiter,—un fel de Licinsky al Dobrogei cerești,—nu s'a făcut culabil de furtul formei unei lebede?

Ne-ar trebui volume spre a descrie toate aceste divine cleptomanii, care au fost apoteozate de autii cei mai mari omenirei.

Și, cu cît a trecut vremea, furtul a luat forme mai concrete. Ce erau stăpini de robi? Ce erau feodalii? Ce sunt capitaliștii?

S-ar putea zice că Istoria lumii este Istoria furtului. Toată varietatea să numai în proceduri, fondul rămînind vecin același,—în tot cazul și aceeași intenție: *utendi et abutendi re aliena*.

bongie, aşa a pierit cuvântul *diligentă* spre a se înlocui cu *drum de fier*, aşa s'au dus *caftanele* și au venit *fracurile*.

In locul cuvântului *hoș* și *furt*, s'au format altele precum: *pungă* (acel ce fură punga), *coțcar*, *găinar*, *potlogar*, *es-croc*, *falit*, *malversație*, *deturare*, *șterpelice*, dare la stînga, plus-valoare, etc.

Toate vorbele astăzi și au rostul lor și semnificarea lor a parte. fie-care conține o nuanță deosebită. Precum nu poți zice unuia *bancher găinar* și unuia *pungaș de rînd falit*, tot astfel nu-i corect să zici că un tinăr de bon ton a dat la stînga o înmă, căci înima e deja în stînga, după ultimele cercetări arheologice.

Un cuvînt nou, pe care cei vechi nu-l cunoșteau, și care a fost înființat spre a se defini prin el o nouă nevoie socială, e cuvântul *plagiare*. Pacientul co-prins de acest nobil ideal, uzează de foarfeci ori de condeiu, în tot cazul uzează de scrierile altuia.

Gravura noastră de astăzi reprezintă cinci feluri de *plagiare*,—căci ne place să întrebuijmăstănd acest cuvînt subțire.

Un *cîine*, flamind și ca val de el, vede șiind de la *Patac* pe un pacnic cetățean, care duce într-o coșniță morcovă, pătrunjel, spanac și cîrnați. Animalul se repede tipit, vîră nasu 'n coșniță și... plagiază cîrnații.

Un *pungă* ordină, care nu vrea să știe de calea legală, vede trecind pe cala Victoriei o matronă română. Se ia după dînsa, și... haț! Pînă să se șteargă la ochi, i-a și plagiat punga.

Un *burghez* oare-care, bărbat foarte honest, mânincă și bea cît șapte. Stă în ceardac, la țară, îmbrăcat în cașetă, — pe cînd depare, pe cîmp, țărani și municiș holdele, sub arșiță soarelui, sub biciul vătavului. Astă se chiamă a plagiă munca omenească.

Un ofițer de Roșiori,—larvă de Teacă—

trece toată zioa pe sub fereastra unei damele, care a 'nvățat la călugărite să facă mătăni și cozonaci. E o gospodărie care și-a sfîrșit studiile și acum o țin părinții la fereastră, că să-i pice norocul cazon.

După mai multe defilații, buna menajeră se indușoază, — eroul îi plagiază inima.

Dar adevărată plagiare o face academicianul român, care șterpelește din bietul autor neamă ca dintral lui...

...*Plagiez, plagiez*, — *il en restera toujours...* Său, pe românește: șterpeliți, nene. Ce vă mai pasă? Astă nu-i pun găsie; e, pardon, plagiare...

Wunderkind.

cultă», în zadar *Consiliul general al partidului social-democratic al muncitorilor din România* declară, că toti cei, cari nu 'să vor plăti cotizațile vor fi excluși din partid: *Munca* se umple cu articole de o actualitate atât de arătoare, ca foiletoanele fanteziste despre *Albine*, ca discursul lui Carl Marx despre *Liberul schimb*, sau *Clasele la Evrei* de Zetterbaum, iar casa Consiliului general rămîne desearță...

Ce a mai rămas din aprigul socialist de odiu? Foarte puțin: un dispreț suveran pentru «burghezimea infamă» și criticarea de după colț a tuturor celor ce sunt în acțiune: (*el ar face tot-d'ună și toate mai bine, dacă, etc...*)...

In cele-lalte privință nu încă o deosebire între el și orice derbedeu din pătuă cultă burgheză: același mod de a trăi, același cinism și aceeași destrăblare, aceeași lipsă de principii conducătoare în viața zilnică, același potje și același mijloace pentru a le satisface...

Am văzut funcționari, cari se zic socialisti și

pălmuesc în *exercițul funcțiuniei* pe țărani;

am văzut socialisti la țară, cari abuzind de po-

ziția lor socială, trăsesc cu femeile și fetele din

sat, ca un arendas *incult* ordinar; am văzut so-

cialisti, cari pot strica farfurii de capul servito-

rilor, ca ori-ce băcan sau căpitan în retragere;

am văzut pe socialisti în rolul de agenți electo-

ri și sub comanda vre unuia Ghîță Pristanda, sau

unu alt Sandu Rășcanu, Grecescu, etc....

Ce vroiu? El, ca socialist stă mai presus de

partidele burgheze, pentru el aceste sint tot o

apă, deci el poate chiar să vorbească întruniri

polițienești *pentru* guvern și *contra* opozi-

ției!... Dar, în cercul său intim, el tot socialist

rămîne, tot își păstrează dreptul de a închini

acest pahar în sănătatea revoluției sociale!...

E comod, nu? Așa? Se pare că eticheta socia-

listă n'are pentru acest soi de «*tineri culți*» alt

rost de cît ca dinși să poată comite toate «ticăloșile burghezești» în mai mare liniște susținătoare de cît un burghez ordinar... Iar dacă dinșa devine un obstacol oare-care pentru «avansare», apoi se poate fără mare jenă declara că ești «socialist numai după ideal, iar după partid — jumătate și după acțiune politică — conservator (se intlege, dacă acești sunt la guvern)...». Și dacă așa nu merge și tîi să ajungi un «bărbat de Stat?» apoi încă un pas numai: să te faci un purcel hamletat, pur și simplu, tot a incercat, aî luptat și te-ai convins că «în această țară păcătoasă nu se poate face nimic», «socialismul nu poate da la noi nici o soluție practică»... deci ține-te budgetule!... Măselele de minte a crescute marți de tot...

Și știi cum judecă, după această categorie de «socialiști culți», cei simpli și umiliți pe partid socialist intreg?

Am avut o dată o convorbire cu un biet factor poștal, cind mi-a adus jurnalul meu:

— Cărui partid politic aparții, — îl întrebaiu într-altele, — cu cine votezi?

— De, cucoane, nici unu, iar votez cum îmi poruncește D. Diriginte...

— Pentru ce așa, frate, nu găsești, că unuia sint mai buni și alții mai răi?

— De, sărut mină, liberalii par că 's mai drăguți de cît guvernul; radicalii încă 's mai aprinși, socialistii vor fi chiar și mai ceva ca radicalii... dar cu totul, sărut mină, fură cind is la guvern și lipă în opoziție...

— Cum așa, nene, dar cind a' văzut pe socialisti surind? Cunoști pe vre-un socialist?

— Nu fură, de vreme ce nu' la guvern... Cunosc pe un socialist, statu chiar într-o ogrădă cu D. X... Cind își vorbește, cum zice Dumneau-lui, de burtă-verzime, cum despăate lumea, apoi și se face purul măciucă...

— Cine'i acest D. X?

— Ia un profesor, trăștește cu femeia stăpînul caselor... hi-hi-hi... Dumneau-l nu se pricpe nici... dar numai dumnezeu știe cîte parale toarnă dumneafă ibovnicului...

Mă rog, domnilor, să nu'mi vorbiște de «moraliitate bizantică», de fanatizm și sectarism, nu'mi vorbiște de înriurarea mediului, că în societatea actuală nu se poate trăi fără concesii, că trebuie să mincăți, etc, etc...

Înțeleg, că nu se poate cere de la nimeni să fie martir; dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj vă este permis fățu pe aceste mase: «Stim, că suntem păcătoși, stricăți, nu ne putem face toată datoria, nu putem renunța la dulcelele vieții boarești, dar să fîți modești, cel puțin *dacă sunți sinceri*... Nu vorbiști cu îngimfare de «rolul pătuării culte în transformarea socială», călcind în fie-căzi în picioare moralitatea omenească, elementară în goana după plăcerile vieții, după miș și miș de venitură usoare!... Venîți înaintea maselor muncitoare cu cenușa în cap; un singur limbaj

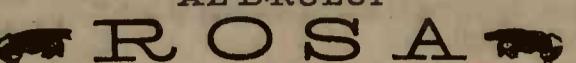
OBSERVAȚIE — ROG A SE FERI DE IMITATIUNI —

Medicament necesar și sigur pentru toate bările de stomac și consecințele lor!

Conservarea sănătății se basează în principiu numai pe întreținerea unei digestii bune, căci aceasta este condiția fundamentală a sănătății și a bunelui stării corporale și spirituale. Cel mai bun medicament de casă pentru regularea mîstilor, spre obținere un sănătos și a depărta părțile sâricate ale săngelui, este renomul.

BALSAM DE VIAȚĂ

AL D-RULUI

ROSA

Acetă balsam preparat numai din plante cu principii active excelente asupra stomacului, a devenit în urma mijloacelor de înșănătoșire un medicament indispensabil pentru casă.

Flaconul mic 1 leu 50 bani. — Flaconul mare 10 lei

Depoul general pentru toată România

M VICTOR THÜRINGER, farmacia la OCHIUL LUI D-ZEU M

CALEA VICTORIEI, No. 154, BUCURESCI

Se găseste asemenea în toate farmaciile.

ALIFIA UNIVERSALA DIN PRAGA

Intrebunțătoare cu strălucit succes în contra inflamațiilor, rănilor și umflăturilor, spre exemplu, la imprirea mamelor (lăzelor) la întărcarea copiilor (prin oprirea lăzelui) la abcese, umflături sanguinare, la cancer, băsucuri purulente, la umflături ungurilor (numit sugiu) la umflături reumatische, scrânteli, la mâini crepate. — DOSA LEI 1.

DEPOUL DE FABRICATIUNE

B. FRAGNER

Farmacia la „VULTURUL NEGRU” la Praga 203-III

N. B. Balsamul d-rului ROSA și „Alifia universală”, aprobată de onor. Direcție a serviciului sanitar superior și înmatricolate în contra imitațiunii, se trimit la cérri francate însotite de mandat poștal în orice localitate din țară.

Împreună cu comanda din provincie să se trimită 60 bani pentru ambalajul.

— OBSERVAȚIE — ROG A SE FERI DE IMITATIUNI —

LA LAMPA ELEGANTĂ

Subsemnatii aducem la cunoștința onor. public și onoratei noastre cliente, ca pe linga

Marele depou de lămpi Porcelanuri, Sticlărie Tacămuri B. M. F. Mobile de fer, Scaune, Paturi de bronz, Cărucioare de copii, Băi, Closete, Sobe.

Am pus în circulație o trasură care duce la domiciliu petroli Imperial fin neexplorabil în bidoane pe pretul de

4 LEI 1 DEKALITRU
EN GROS SI EN DETAILC. N. Dimitriu & I. Steinhart.
Strada Decebal 20 și Calea Moșilor 31

STR. DECEBAL 20 și CALEA MOȘILOR 31

N. MISCHONZNIKI

BUCHARESTI STR. LIPSCANI 81

(Piața Sf. George)

Cel mai mare și mai vechi depozit, bine asortat în: Piane și Pianine, din fabricile «Bösendorfer», Kaps, Rönisch, Blüthner, Hundt & Sohn, Schiedmayer, Lubitz, Neumeyer, Feurich, C. Oehler, etc. etc. Tot felul de Note și Instrumente musicale, Aristone, Phönix, Herophone, Victoria difere mărime, Symphonione, Poliphone, cari cântă singure tot cu note schimbătoare. Orgi și Fishharmonice. Noutăți în jucările pentru copii. Cadouri de anul nou cu și fără muzica. Prețuri strict calculate. Catalogul ilustrat se trimite gratis. Pianele se vind și înrate lunare.

F. NOVAK

FURNISORUL

CURTEI REGALE CALEA VICTORIEI 59

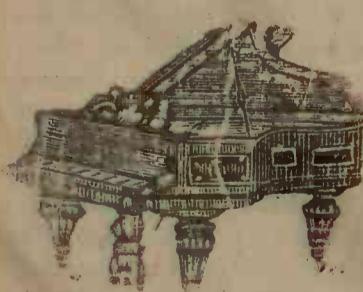
FURNISORUL

CURTEI REGALE

HOTEL IMPERIAL

(foata sala Café Imperial)

MANUSI CRAVATE, etc.

PIANURI

din cele mai renomate fabrici

SINGURUL REPREzentant
al firmelor: Steinway (New-York) Bechstein, Schiedmayer & Sohn, Bösendorfer, Schiedmayer etc.NOU DE TOT. Pianuri automate
cu orice fel de note; opere complete etc.

Pentru PIANURI se acordă plată în rate lunare

MARE ASORTIMENT DE VINURI STREINE
LIQUERURI ȘI SPIRTOASE
CONSERVE ALIMENTARE, COMESTIBILE
F. BRUZZESI

Bucuresti, Calea Victoriei 74

Casă fondată în anul 1852

TELEGRAMA**BLANARIA RUSEASCA**

En detail

62, CALEA VICTORII, 62

En gros

Vis-a-vis de Teatrul National

Sub-semnatul fac cunoscut ca intorcându-me din streinătate și din

TACSIȚU DE BLANARI

am adus un colosal assortiment de Blanarii brute și confectionate și alte articole de bransa aceasta cu prețuri ne auzește de estime:

Paltoane de postav superior vîluitoase cu guler Astragani veritabil de la Lei 70-100

Blană de Bărbat Imblânzit cu blană solidă nevopsită 150-200

Blană de Mușe, Enol de Rusia extra 200-300

Nurd, cu guler Loutrou, Samur cu Pelerine rusești 200-250

Biber Rusești, Astragani 300-400

Pacea samur și Samur veritabil 500-800

Ronduri și Haine de Dame Imblânzite cu diferite Blană, Garnitură 80-200

Thibet negru, Astragani, Castor Sconz 100-120

Blană de voiajă Imblânzit cu Angora de Rusia, Galerie Șop 160-200

Blană de voiajă Imblânzit cu Sop și Enol de Rusia 200-250

Sacouri de piele de Cipriore și Pantalonii căptușala flanelă 60-80

Sacouri de tricot cu galere de Astragani 80-100

Sacouri de Catifea (Velour Englezesc) cu Jilectă 25-30

Burdufuri de Sanie, Ursi negri, albi și argintii, Tigri, Lupi, Vulpi 35-40

de Rusia și picturi Englezesc pentru voiajă și trăsură 20-400

Chansilere de blană pentru trăsură și vinătorare 15-20

Cisme de blană pentru vinătorare, specialitate 40-50

Caciuli de Barbat Dame și Copii, Gulere, Mansone și nouătati de Blana cu prețuri foarte reduse.

Asemenea se găsește și un mare assortiment de Sosoni Rusești și Galoși pentru Bărbătă Dame și Copii Ciorapi de Lină, Jamăiere, Ghete.

Mare assortiment de Mantale de Cauciuc și Pelerine de Ploaie pentru Militari, Pardesiști Havalet cu Pelerine Englezesci, Prețuri foarte moderate.

Mare assortiment de palarii cu prețuri foarte reduse

Cu stimă
PROP. MAGASINULUI**APEL**

O NOUTATE SENZAȚIONALĂ ESTE

CEASORNICUL-REMONTUAR

DE BUZUNAR PENTRU BARBATI

de curând fabricat în Elveția, cu calendar, arătător de secunde, minute, ore, zile și luni, patentat în toate țările, aurit cu 18 karat aur și care abia se poate distinge de un ceasornic de aur veritabil de către un cunoștor specialist. — Mechanism de nickel fin, solid și curat, 15 piețe, cu sistemul **ancore** cel mai bun, și frumos aranjament; cu potrivitor de indicatorie, capac săltător, gravuri artistice, regulat pe secundă și minută după observatorul din Zürich, cu garanție scrisă pe cinci ani. Această specialitate de ceasornice a provocat multă admirare din partea fabricanților de ceasornice și costă:Unul de aur cu mecanism **ancore** 160 franci

D'argint 50

Acelaș cu mecanism cilindru cilindru 25

D'fără calendar 20

Si pentru dame 20

Un lanț de zale din aur dublat pentru bărbați costă 6

Pentru dame, lucrat minunat costă 7

Toate franco porto pentru toată România.

Cine vrea să aibă un ceasornic bun, solid, durabil, cu mers punctual exact trebuie să și-l procure direct contra cassă sau ramburs, din unuș sorginte **D. CLECHNER**, Zürich specialitate de ceasornice de buzunare.

Nemulțumitul se restituie banii; deci comandele sunt fără risici.

Exemplu: Un părinte în vîrstă de 34 ani asigură copilul său în vîrstă de 4 ani o zestră de 10.000, plătită la vîrstă de 20 ani. Pentru acesta se va plăti drept premiu anual Lei 475.50.—fiind scutit atunci de orice altă plătită către Societate; său până la moarte: anual Lei 205.50.; — sau semestrial Lei 105.50.; — sau trimestrial Lei 54.—Dacă contractant va mori de orice altă cauză, se va plăti drept premiu anual Lei 275.50.—sau semestrial Lei 142.50.—sau trimestrial Lei 72.50.

DUPĂ O SCURTĂ ÎNTREVEDERE DEVINE INDISPENSABILĂ PASTA DE DINTI

Frumeșteafă Nouă Crème-Clycerin americană pentru Dintii aprobată de consiliul sanitar

KALODONT

de la fabrica F. A. SARG's Sohn & C-nie O. Viena.

Furnis rîi ai Curței I. R.

Se vinde în București la toate drogueriile, farmaciile principale și la d-nii Gustav Rietz, Ioan Tețu, Iosef Schuckerle, Anton Hessl, Mănușeria calea Victoriei; în Ploiești la d. A. Ziegler, farmacist și Carol Schuller farmacist; în Brăila la d-nii Anton Drumer, farmacist și d-nii Bernmann & Kaufmann; în Galați la d. S. Holmann; în Bârlad la d-nii Nicolae N. Grigoriade farmacist.

Reprezentant și Depositar pentru România la D. Victor KUBESCH, București, strada Academiei I. Cerești numai Kalodont lui Sang, feriți-ve de contrafaceri

PATRIA

SOCIETATE ROMÂNĂ DE ASIGURARE SI DE REASIGURARE IN BUCUREȘTI

15, Strada Smărănd, 15

CAPITAL SOCIAL VERSAT LEI UN MILION

Societatea „Patria” primește asigurări asupra vieții omului în diferite combinații, de exemplu:

TARIFA A. 1

Asigurarea simplă asupra casului de moarte. Capitalul asigurat este plătit imediat după moarte asiguratului:

Premiile se vor plăti: a) o-dată pentru tot-d'a-una; sau b) anual pentru toată durata vieții; sau c) anual, însă numai în cursul unei durări limitate.

Exemplu: Un părinte în vîrstă de 30 ani achiziționează „Patria” o asigurare, prin care Societatea se obligă de pe căpătostenitor să împărtășească cu el summa de Leu 10.000.—Pentru această contractanță se va plăti său anual odată pentru tot-d'a-una Leu 3.487.—fiind scutit atunci de orice altă plătită către Societate; său până la moarte: anual Lei 205.50.; — sau semestrial Lei 105.50.; — sau trimestrial Lei 54.—Dacă contractant va mori de orice altă cauză, se va plăti drept premiu anual Lei 475.50.—sau semestrial. Lei 244.90.—sau trimestrial. Lei 124.50.

Dacă contractantul ar mori chiar după plătă prima rate de premiu Societatea va numera copilului în vîrstă de 20 ani 10.000 Lei, fară a se mai plăti vreun premiu. Dacă însă copilul ar mori din viață înaintea termenului, toate premiile versabile se vor restituie.

Se caută inspectori achiziționari, și agenți pentru localitățile în care Societatea nu este încă reprezentată.

Directoarea.

Strada Smărănd, 15.

PETROLEUL PRIMA NUMIT KAISERÖHL

Se găsește numai la sub-semnatii. Decalitru lei 5, garantat ca acest petrolier e cel mai bun care există în România. Sa luati proba.

M. LITTMAN și J. WAPPNER.

61 Calea Victoriei 67

MAGAZIN CENTRAL DE MOBILE**H. BERCOVICI**

CALEA VICTORIEI 30 (peste drum de poliția Capitalei)

Unicul magazin de acest gen în capitală cu un bogat assortiment de:

Mobile pentru saloane, diferite stiluri.

Camere de culcare, modelele cele mai noi.

Birouri complete, stejar, nuc, porier etc.

Oglinzi polete și incrustate de toate dimensiunile.